

Mål C-349/96

Card Protection Plan Ltd (CPP) mot Commissioners of Customs & Excise

(begäran om förhandsavgörande
från House of Lords)

”Sjätte mervärdesskattedirektivet — Paket av tjänster — En enda tjänst — Begrepp
— Undantag — Försäkringstransaktioner — Räddningsservice — Tjänster utförda
av försäkringsagenter — Begränsning av undantaget för försäkringstransaktioner till
sådana transaktioner som utförs av auktoriserade försäkringsgivare”

Förslag till avgörande av generaladvokat N. Fennelly föredraget den 11 juni 1998	I - 976
Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 februari 1999	I - 999

Sammanfattning av domen

1. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt — Undantag i sjätte direktivet — Undantag för försäkrings- och återförsäkringstransaktioner — Begrepp — Försäkringsskydd som innefattar räddningsservice och som ges av en skattepliktig person som inte själv är försäkringsgivare — Omfattas (Rådets direktiv 73/239, bilagan, och 77/338, artikel 13 B a)*

2. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt — Tillhandahållande av tjänster — Transaktioner som består av flera delar — Transaktion som skall anses som en enda tjänst eller som flera fristående tjänster — Kriterier — Förevarande fall omfattas av den nationella domstolens bedömning*

(Rådets direktiv 77/388, artikel 2.1)

3. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt — Undantag i sjätte direktivet — Undantag för försäkrings- och återförsäkringstransaktioner — Omfattning — Begränsas till att endast avse sådana transaktioner som enligt den nationella rätten anses som lagliga — Otillåtet*

(Rådets direktiv 77/388, artikel 13 B a)

1. Artikel 13 B a i sjätte direktivet 77/388, som avser undantag från mervärdesskatt för försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, skall tolkas på så sätt att en skattskyldig som inte är försäkringsgivare och som, inom ramen för en kollektiv försäkring som han har tecknat, ger sina kunder, som utgör försäkringstagarna, ett försäkringsskydd genom att anlita en försäkringsgivare som svarar för försäkringsrisken, utför en försäkringstransaktion i den mening som avses i nämnda bestämmelse. Uttrycket försäkring som anges i denna bestämmelse innefattar de verksamhetsklasser avseende räddningsservice som återges i bilagan till rådets första direktiv 73/239 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring.

2. För att avgöra om en transaktion som består av flera delar i mervärdesskattehänseende skall anses som en enda tjänst eller som två eller flera fristående tjänster som skall bedömas var för sig, är det av vikt att

ta hänsyn till den dubbla omständigheten att det dels av artikel 2.1 i sjätte direktivet 77/388 följer att varje tillhandahållande av en tjänst i regel skall anses som fristående och självständigt, dels att prestationen, som ur ekonomisk synvinkel utgörs av en enda tjänst, inte på ett konstgjort sätt får delas upp så att mervärdesskattesystemets funktion försämrats.

Det är i detta hänseende fråga om en enda tjänst bland annat i det fall där en eller flera delar skall anses utgöra den huvudsakliga tjänsten, medan en eller flera delar i annat fall skall anses som en eller flera underordnade tjänster som skattemässigt skall behandlas på samma sätt som den huvudsakliga tjänsten. En tjänst skall anses som underordnad en huvudsaklig tjänst när kunderna inte efterfrågar den i sig, utan då den endast är ett medel att på bästa sätt åtnjuta den egentliga tjänst som tjänsteföretaget tillhandahåller. Det har mot bakgrund av dessa förhållanden ingen avgörande betydelse att det har fakturerats ett enhetspris.

När det rör sig om ett system som syftar till att ge kreditkortsinnehavare ett skydd mot ekonomisk skada och olägenheter som uppkommer vid förlust av deras kort och som avser bland annat en försäkringstjänst och en tjänst avseende kortregistrering, ankommer det på den nationella domstolen att, mot bakgrund av föregående tolkningsdata, avgöra om sådana transaktioner skall anses bestå av två fristående tjänster eller om den ena av dessa två tjänster utgör den huvudsakliga tjänsten i förhållande till vilken den andra tjänsten är underordnad, så att den senare skattemässigt skall behandlas på samma sätt som den huvudsakliga tjänsten.

för försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, skall tolkas på så sätt att en medlemsstat inte får begränsa omfattningen av detta undantag till att endast avse sådana tjänster som utförs av de försäkringsgivare som enligt den nationella rätten tillåts att bedriva försäkringsverksamhet.

Eftersom det i denna bestämmelse i enlighet med principen om skatteneutralitet inte görs någon åtskillnad mellan lagliga transaktioner och sådana transaktioner som enligt den nationella rätten skulle anses som olagliga, skall dessa två kategorier av transaktioner behandlas på samma sätt.

3. Artikel 13 B a i sjätte direktivet 77/388, som avser undantag från mervärdesskatt